

Høringsnotat om endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	1
2. Bakgrunn	1
3. Hjemmel til å stille krav til gassmålere	2
4. Innføring av avgift for tilsyn med vannmålere	5
5. Endringer og presiseringer i brukers plikter	7
6. Andre mindre endringer	9

1. Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling (måleforskriften).

I forskriftsutkastet foreslås følgende:

1. Gi Justervesenet hjemmel til å innføre krav til gassmålere.
2. Innføre avgift for tilsyn med vannmålere.
3. Tydeliggjøre krav om sikring av måleredskap.
4. Foreta mindre rettelser og klargjøringer i forskriften.

Høringsnotatet er utarbeidet av Justervesenet og Nærings- og fiskeridepartementet i fellesskap.

2. Bakgrunn

Lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids (måleloven) har til formål «å sikre en måleteknisk infrastruktur som har tillit nasjonalt og internasjonalt samt å bidra til en effektiv bruk av samfunnets ressurser», jf. § 1 første ledd. I tillegg skal loven «bidra til at målinger og måleresultater er tilfredsstillende nøyaktige ut fra formålet om effektiv bruk av samfunnets ressurser og ivaretagelse av beskyttelsesverdige interesser», jf. § 1 andre ledd. Regelverket skal være harmonisert med internasjonalt regelverk.

Forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling (måleforskriften) stiller generelle krav til alle måleredskapene som det stilles krav til i medhold av måleloven, og aktørene som selger og bruker disse måleredskapene. Det er også gitt instrumentspesifikke forskrifter, som stiller instrumentspesifikke krav til de enkelte måleredskapene. Dette omtales i det videre som det måletekniske regelverket.

Det måletekniske regelverket skiller mellom kravene ved salg av måleredskap (krav ved salg), og under bruk av måleredskap (krav under bruk). Krav ved salg innebærer at det stilles krav til måleredskapets egenskaper når det selges. Dette innebærer i praksis at

måleredskapet skal ha en samsvarsvurdering som fastslår at måleredskapet oppfyller fastsatte krav (beslutning om samsvar). En slik samsvarsvurdering skal være gjennomført og dokumentert før måleredskapet tilbys for salg, med mindre annet er bestemt av Justervesenet.

Krav ved salg er rettet mot den som produserer måleredskapet, og andre som omsetter måleredskapet (økonomiske aktører), i praksis produsentens autoriserte representant(er), importører og distributører.

Kravene ved salg er basert på reglene i måleinstrumentdirektivet (MID)¹ og direktivet om ikke-automatiske vekter (NAWID).² Direktivene fastsetter både de tekniske kravene til måleredskaper, krav til de økonomiske aktørene og hvordan samsvarsvurderingen skal gjennomføres. Direktivkravene er gjennomført for flere typer måleinstrumenter med bestemmelser både i forskrift om målenheter og måling og i de instrumentspesifikke forskriftene. Samsvarsvurderingen som gjøres basert på EU-direktivene, er i forskriften omtalt som «samsvarsvurdering etter EØS-avtalen».

Det norske måletekniske regelverket stiller også krav ved salg til måleredskaper som ikke omfattes av harmoniserte krav i direktiver. Dette omtales i forskriften som «nasjonal samsvarsvurdering».

Kravene til måleredskaper under bruk er nasjonale krav og fremgår av de instrumentspesifikke forskriftene.

3. Hjemmel til å stille krav til gassmålere

3.1. Gjeldende rett

Forskrift om målenheter og måling § 3-1 regulerer hvilke måleredskaper som det stilles krav til ved salg og under bruk. Dette vedtas av departementet med hjemmel i måleloven § 10 første ledd. Når det er fastsatt hvilke måleredskaper det skal stilles krav til, kan Justervesenet fastsette de instrumentspesifikke kravene, jf. måleloven § 10 andre ledd.

Det måletekniske regelverket stiller i dag ikke krav til gassmålere som brukes ved økonomisk oppgjør for energigasser der disse omsettes på land i Norge. For petroleumsvirksomheten er det fastsatt måletekniske krav til gassmåling i forskrift 1. november 2001 nr. 1234 om måling av petroleum til fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift (forskrift om fiskal måling av petroleum).

Krav til gassmålere for bruk i husstander, næringslokaler og lett industri er harmonisert ellers i Europa.

¹ Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2014/32/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av måleinstrumenter.

² Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2014/31/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av ikke-automatiske vekter.

3.2. Erfaringer med regelverket

Justervesenet har gjennomført en utredning av behovet for at gassmålere som brukes ved økonomisk oppgjør reguleres i det måletekniske regelverket. Utredningen og det fullstendige grunnlaget for forslaget kan leses på [Justervesenets nettsider](#).

Det økonomiske oppgjøret mellom sluttbruker og leverandør av gass er i hovedsak basert på målinger i gassmålere som det i dag ikke stilles måletekniske krav til i Norge. For at Justervesenet skal kunne fastsette nærmere krav til gassmålere når de brukes og selges og føre tilsyn med at kravene overholdes, må det fastsettes krav til denne typen måleredskap i forskrift om målenheter og måling.

Dersom et slikt krav innføres, innebærer det at alle gassmålere som brukes ved økonomisk oppgjør, med unntak av de som benyttes i petroleumsvirksomheten, må ha samsvarsvurdering og tilfredsstillende nærmere krav fastsatt av Justervesenet i instrumentspesifikk forskrift. De nærmere kravene skal bl.a. gjenspeile behovet for nøyaktighet i målingene på området.

3.3. Behov for krav til gassmålere

En gassmåler er i måleinstrumentdirektivet (MID)³ definert som et instrument som er designet for å måle, registrere og vise mengden i volum eller masse av forbrenningsgass som har passert gjennom instrumentet. Gassmålere benyttes i økende grad i forbindelse med økonomiske oppgjør i Norge, og det er store økonomiske oppgjør knyttet til bruken.⁴

Justervesenet har i sin utredning kartlagt bruken av ulike energigasser i Norge, herunder naturgass,⁵ biogass⁶ og hydrogen.⁷ De estimerer at det samlet sett er mellom 3000 og 4000 gasskunder i Norge som får levert energigass over gassmålere der målingen ligger til grunn for betalingen for gassen.⁸ Forbruket av naturgass utgjorde 1,6 % av netto innlands forbruk av energi i Norge i 2008, mens andelen i 2020 økte til 2,4 %.⁹ Dette inkluderer ikke gass brukt i olje- og gassutvinning og som råstoff i industrien. Naturgass benyttes særlig som energikilde innenfor industrien, men benyttes også i annen næringsvirksomhet og husholdninger.¹⁰ Biogass brukes i økende grad som komprimert gass i landtransport, skipsfart, kollektivtransport og i landbruksmaskiner.¹¹ Ifølge Biogass Oslofjord er det rundt 30 fyllestasjoner for komprimert biogass til kjøretøy i Norge i 2022.¹² Biogass som drivstoff i

³ Europaparlaments- og Rådskonklusjon 2014/32/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av måleinstrumenter.

⁴ Se utredning på Justervesenets nettsider:

<https://www.justervesenet.no/regelverk/utredningsprosjekter/avsluttede-utredninger/utredning-om-gassmalere/>

⁵ Naturgass produseres på sokkelen og regnes som en fossil energikilde, men med redusert miljøpåvirkning sammenlignet med andre fossile energikilder.

⁶ Biogass produseres i hovedsak fra avfall og gjødsel og regnes som en fornybar energikilde.

⁷ Hydrogen produseres fra vann eller naturgass og avgir kun vann ved forbrenning. Gassen regnes derfor som en miljøvennlig energikilde.

⁸ Se Justervesenets utredning, basert på informasjon fra blant annet gassoperatører.

⁹ Justervesenet viser i sin utredning til tall fra Statistisk Sentralbyrås (SSB) Energiregnskap for 2019.

¹⁰ SSBs Energiregnskap for 2020.

¹¹ Justervesenet viser i sin utredning til SSBs Energiregnskap for 2019.

¹² www.biogassoslofjord.no.

tungtransport og skipsfart omtales som et mulig tiltak i Miljødirektoratets Klimakur 2030.¹³ Hydrogen brukes som drivstoff i biler, båter og tog, men bruken er foreløpig under utvikling. Det finnes i dag 3 hydrogenstasjoner for fylling av hydrogen til kjøretøy i Norge.¹⁴

Basert på erfaring om målefeil i måleredskaper generelt mener Justervesenet at det er grunn til å tro at det forekommer en del målefeil i gassmålere. Siden måleteknikkregelverket ikke stiller krav ved måling av gass, finnes det lite tilgjengelige data om feilsituasjonen for denne typen måleredskaper. Erfaringen viser at rundt 12 % av alle måleredskaper som det føres tilsyn med, ikke tilfredsstiller kravene i regelverket, og Justervesenet mener at det er grunn til å anta at feilsituasjonen ikke er bedre på et område som er uregulert.

Det måletekniske regelverket skal sikre en måleteknisk infrastruktur som har tillit nasjonalt. Eventuelle feil ved måleresultatet kan føre til feil i det økonomiske oppgjøret og lavere tillit til målinger. Manglende måletekniske krav kan medføre at aktører tar i bruk billigere målere uten at dette kan følges opp, noe som igjen kan medføre ulike konkurransevilkår i bransjen.

Dersom gassmålere ikke reguleres, vil det fremdeles være krav til måling av gass der denne måles i væskefase. Naturgass, biogass og hydrogen kan komprimeres og kjøles ned slik at gassen blir til flytende væske eller komprimert gass. Dersom gassen omsettes i væskefase, gjelder de måletekniske kravene fastsatt i forskrift om krav til målesystem.¹⁵ Etter eksisterende regelverk beror det på hvorvidt gassen omsettes i væskefase eller i gassfase om det stilles krav til kvalitet i målingene. Dette skaper ulike konkurransevilkår avhengig av hvilke teknologier som benyttes.

Gass som energikilde er i tillegg i konkurranse med andre energikilder som elektrisitet og brenselvæsker. Disse omsettes over målere som er underlagt måletekniske krav, og følges opp av Justervesenets tilsyn. Manglende regulering av gassmålinger kan derfor medføre ulike konkurransevilkår mellom selgere av gass og selgere av andre energikilder.

For å sikre tillit til målinger knyttet til omsetning av gass i gassfase, like konkurransevilkår i bransjen, oppheve forskjellen i reguleringen av måling av gass i gassfase og i væskefase og sørge at regelverket er harmonisert med resten av Europa, er det behov for å fastsette måletekniske krav til gassmålere.

3.4. Forslag om å innføre krav til gassmålere

Departementet foreslår at Justervesenet kan fastsette nærmere krav til gassmålere. Dette innebærer at måleforskriften § 3-1 angir gassmålere i første ledd sammen med andre måleredskap som er underlagt krav ved salg og under bruk. Angivelsen av gassmålere i § 3-1 vil gjelde gassmålere som ikke er omfattet av forskrift om fiskal måling av petroleum, som blant annet regulerer gassmålere i bruk på norsk kontinentalsokkel. En presisering av virkeområdet for krav til gassmålere fastsatt med hjemmel i ny § 3-1 vil bli tatt inn i instrumentspesifikk forskrift for gassmålere. Det kan også vurderes om det er hensiktsmessig

¹³ www.miljodirektoratet.no.

¹⁴ www.hydrogen.no.

¹⁵ Forskrift 21. desember 2007 nr. 1738 om krav til målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann (forskrift om krav til målesystem).

å ta inn en presisering av virkeområdet i måleforskriften § 3-1 når den instrumentspesifikke forskriften sendes på høring på et senere tidspunkt.

Forslag til ny ordlyd i § 3-1 første ledd:

«s) *gassmålere*»

Justervesenet vil utarbeide forslag til instrumentspesifikk forskrift og sende denne på høring på et senere tidspunkt.

3.5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er først når Justervesenet foreslår de faktiske kravene til gassmålere at forslaget vil få økonomiske og administrative konsekvenser. Dette vil sendes på høring når det blir aktuelt. Forslaget innebærer dermed på nåværende tidspunkt ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Når de instrumentspesifikke kravene er på plass, vil dette i hovedsak medføre kostnader for de som selger gass basert på måling i gassmålere. De fleste av disse har allerede investert i målere som tilfredsstiller kravene i MID. Justervesenet anslår at i underkant av 20 % av de målerne som er i bruk i dag ikke tilfredsstiller de kravene som vil bli foreslått. En overgangsperiode vil gjøre det mulig med helt eller delvis naturlig utskifting av målere. Videre vil det antageligvis bli stilt krav om at de ansvarlige har internkontroll som sikrer at kravene til målere etterleves. Dette er også noe Justervesenet anslår at de fleste aktørene allerede har i en eller annen form. Det kan tilkomme kostnader forbundet med å oppgradere eksisterende system til å omfatte kontroll med måletekniske sider ved gassmålere, eventuelt å etablere et slikt system for de som ikke allerede har det. Samlet sett vil nye krav sannsynligvis utløse lave investeringskostnader for aktører i næringen.

Nye rutiner for å sikre god internkontroll med gassmålere kan utløse løpende kostnader som vil variere avhengig av hvilke rutiner som etableres. Justervesenets tilsyn med krav til gassmålere vil i hovedsak foregå i form av tilsyn med internkontrollsystemene. Tilsyn med internkontroll finansieres med timesgebyr betalt av tilsynsobjektene.

Når Justervesenet på et senere tidspunkt skal sende forslag til instrumentspesifikk forskrift om krav til gassmålere på høring, skal det i høringsbrevet redegjøres mer detaljert for økonomiske og administrative konsekvenser av forslagene, jf. utredningsinstruksen. Justervesenet skal blant annet vurdere konsekvenser for enkeltpersoner, privat og offentlig næringsvirksomhet, statlig, fylkeskommunal og kommunal forvaltning og andre berørte.

4. Innføring av avgift for tilsyn med vannmålere

4.1. Gjeldende rett

Justervesenet fører tilsyn med brukernes internkontrollsystem for vannmålere, for å sikre at virksomhetenes aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i det måletekniske regelverket.

Justervesenets tilsyn skal finansieres av avgift eller gebyr til den som tilsynet er rettet mot, jf. måleloven § 31. Avgift og gebyrsatser er fastsatt av NFD i forskrift om målenheter og måling kapittel 6. I dag finansieres tilsynet med internkontrollsystem ved et oppmøtegebyr og timegebyr på henholdsvis 5 380 og 2 400 kroner, jf. forskrift om målenheter og måling § 6-5. Gebyret pålegges den som er bruker av måleredskapet. Det vil i dette tilfellet vil være den som tar betalt for leveranse av vann basert på målingene i vannmåleren, for eksempel et vannverk.

Justervesenet har 16. november 2022 vedtatt endringer i bestemmelsene om vannmålere i forskrift om krav til vannmålere.¹⁶ Endringene innfører krav til vannmålere under bruk, som kommer i tillegg til dagens regler om krav ved salg.

4.2. Behov for avgift for tilsyn

Justervesenet forventer at innføring av krav til vannmålere under bruk, inkludert krav om internkontrollsystem, vil medføre et stort behov for kompetanseheving og veiledning de første årene regelverket er i kraft. Det er derfor forventet at Justervesenet vil bruke en stor del av tilsynsressursene på dette området til informasjons- og veiledningsarbeid. Dette er en form for tilsyn de mener vanskelig kan finansieres med gebyrer til den enkelte bruker slik regelverket legger opp til.

Justervesenet gjennomfører normalt tilsyn basert på risikovurdering, slik at ressursene benyttes der de trengs mest.¹⁷ Brukerne som tar betalt for vann over vannmålere er hovedsakelig kommunale eller interkommunale vannverk av ulik størrelse.¹⁸ Etter det eksisterende regelverket blir kostnaden for tilsyn av et internkontrollsystem belastet brukeren av måleredskapet, som ifølge Justervesenet innebærer en kostnad på mellom 30 000 og 50 000 kroner per tilsyn. I denne bransjen finnes lite tilgjengelig informasjon å basere en risikovurdering på, noe som gjør det utfordrende å anvende risikovurdering som grunnlag for utplukk til tilsyn. Manglende grunnlag for risikovurderingen kan medføre at tilfeldige aktører blir plukket ut til tilsyn og belastet denne kostnaden.

Forslaget i høringsnotatet innebærer at Justervesenets tilsynsvirksomhet finansieres gjennom en årlig avgift til brukerne. Avgiften skal dekke nødvendig informasjonsvirksomhet og veiledning, og hindre at enkeltaktører pålegges gebyrkostnader som omtalt over uten at det ligger en hensiktsmessig risikovurdering til grunn. Justervesenet antar at de fleste brukere vil bli gjenstand for tilsyn med internkontroll i løpet av de nærmeste årene, og med en årlig avgift som finansieringsform vil ikke brukerne betale noe mer når de blir ført tilsyn med.

Justervesenet anslår at avgiften vil dekke de gjennomsnittlige årlige tilsynskostnadene på området og at informasjons- og veiledningsbehovet vil bli gradvis mindre over tid.

¹⁶ Forskrift 21. desember 2007 nr. 1745 om krav til vannmålere, endret med forskrift 16. november 2022 nr. 2041 om endring i forskrift om krav til vannmålere. Endringene trer i kraft 1. januar 2023 og 1. juli 2023.

¹⁷ <https://www.justervesenet.no/tilsyn/justervesenet-pa-besok/>

¹⁸ Se Justervesenets utredning av behovet for krav under bruk til avgass-, vann- og varmemålere, tilgjengelig her: <https://www.justervesenet.no/regelverk/utredningsprosjekter/utredning-om-behov-for-krav-til-gassmalere/>

Tilsynsressursene vil da i tilsvarende økende grad kunne brukes til tilsyn med brukernes internkontrollsystem.

4.3. Forslag til endringer

Justervesenets tilsynsvirksomhet er finansiert av tilsynsobjektene, og tilsyn finansieres derfor gjennom gebyrer til brukerne av måleredskapene. Departementet foreslår at det fastsettes avgift på 3745 kroner per bruker per år for å finansiere tilsyn med vannmålere. Brukerne av vannmålere vil være aktørene som tar betalt for vann målt i vannmåler. Avgiften bør senest evalueres etter 3 – 4 år.

Forslag til ny ordlyd i § 6-2 første ledd:

<i>Vannmålere (per vannleverandør)</i>	-	3745
--	---	------

4.4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Justervesenet estimerer at det er ca. 200 aktører i Norge som tar betalt for vann over vannmålere. Det vil anslagsvis være behov for rundt 350 timer tilsynsaktivitet per år fordelt på informasjons- og veiledningsvirksomhet og direkte tilsyn med internkontrollsystem. Tilsynsaktiviteten er anslått å ha en samlet kostnad på rundt 750 000 kroner. Dersom kostnaden for tilsynsaktiviteten fordeles likt på alle aktørene, vil denne kostnaden utgjøre en avgift på 3745 kroner per aktør per år.

5. Endringer og presiseringer i brukers plikter

5.1. Gjeldende rett

Forskrift om målenheter og måling § 5-1 fastsetter at bruker har ansvar for at måleredskapet oppfyller kravene i samsvarserklæringen. Samsvarsvurderingen som ligger til grunn for samsvarserklæringen beskriver hvordan måleredskapet skal være sikret.

Forskriften § 5-5 pålegger bruker aktsomhetsplikt. Det følger av § 5-5 første ledd at dersom det er grunn til å tro at et måleredskap ikke oppfyller kravene, skal brukeren straks klarlegge og eventuelt rette forholdet. Dersom bruddet på regelverket ikke kan rettes, skal brukeren straks ta måleredskapet ut av bruk og sikre det. Bestemmelsens andre ledd fastsetter at måleredskapet ikke kan brukes til formål som angitt i kapittel 3 dersom plomberingen er brutt eller måleredskapets vesentlige måletekniske egenskaper er påvirket.

Det fremgår av forskriften § 5-8 at Justervesenet kan fastsette en frist for retting av feil og at måleredskapet kan brukes midlertidig frem til denne fristen. Etter fristen kan ikke måleredskapet brukes som grunnlag for beregning av et økonomisk oppgjør uten at feilen er rettet og melding om dette er sendt til Justervesenet.

5.2. Behov for klargjøring og forenkling

Justervesenets erfaringer har avdekket at det ikke er tydelig nok for brukerne at kravet i § 5-1 om at måleredskapet skal tilfredsstille kravene i samsvarserklæringen innebærer at måleredskapet skal være sikret i tråd med samsvarsvurderingen. Det er derfor behov for å

tydeliggjøre § 5-1 slik at det går klarere fram at måleredskapet til enhver tid skal være sikret som beskrevet i samsvarsvurderingen.

Forskriften § 5-5 første ledd fastsetter brukers aktsomhetsplikt når bruker selv blir klar over feil på måleredskapet. Bestemmelsen er formulert slik at dersom bruker oppdager at et måleredskap ikke tilfredsstiller kravene i regelverket og feilen ikke straks kan rettes skal måleredskapet straks tas ut av bruk, uavhengig av hvor alvorlig feilen er. I mange tilfeller kan bruker oppdage feil som ikke er vesentlige, men som krever at et servicefirma kommer og reparerer den. I slike tilfeller tilsier bestemmelsens formulering at bruker straks skal ta måleredskapet ut av bruk i påvente av servicefirma. Til sammenligning kan Justervesenet gi bruker en frist for retting dersom det avdekkes en mindre alvorlig feil ved tilsyn, jf. § 5-8. Frem til fristen er det tillatt å benytte måleredskapet.

Det er uheldig at forskriften etter sin ordlyd stiller strengere krav til en bruker som er aktsom og selv oppdager mindre vesentlige feil enn der det er Justervesenet som oppdager feilen under tilsyn. Bestemmelsen bør derfor klargjøres slik at det går tydelig fram at det først er når bruker oppdager vesentlige feil eller feil som ikke kan rettes, at måleredskapet straks må tas ut av bruk.

Bestemmelsen i forskriften § 5-8 er uklar og inneholder en misvisende henvisning til § 5-5. Det foreslås en omformulering av bestemmelsen som tydeliggjør at brukeren må ha rettet feilen og sendt melding om retting til Justervesenet for at måleredskapet skal kunne brukes etter at rettefristen er utløpt.

5.3. Forslag til endringer

For å tydeliggjøre kravet om at bruker har ansvar for at måleredskap til enhver tid er sikret slik samsvarsdokumentasjonen beskriver, foreslås det nytt andre ledd i § 5-1.

Forslag til ny § 5-1 andre ledd:

«Bruker er ansvarlig for at måleredskapet til enhver tid er sikret slik som beskrevet i samsvarsvurderingen.»

Det foreslås en omformulering i § 5-5 som tydeliggjør at brukers aktsomhetsplikt innebærer at eventuelle ikke-vesentlige feil i måleredskapet skal rettes så raskt som mulig, og at måleredskap skal tas ut av bruk dersom bruker oppdager vesentlige feil eller feil som ikke kan rettes. Det foreslås i tillegg mindre omskrivninger i § 5-5 andre og tredje ledd for å lette lesbarheten.

Forslag til ny § 5-5 første til tredje ledd:

«Er det grunn til å tro at et måleredskap ikke lenger oppfyller gjeldende krav, skal brukeren straks klarlegge forholdet og sørge for at feil blir rettet så raskt som mulig. Dersom brudd på kravene kan medføre vesentlig målefeil og ikke straks kan rettes, skal brukeren ta måleredskapet ut av bruk og sikre det slik at det ikke kan forveksles med måleredskaper som oppfyller kravene.»

Er plomberingen brutt, kan måleredskapet ikke brukes til formål som nevnt i § 3-1 før brukeren har meldt fra til Justervesenet om plombebruddet og måleredskapet er plombert. Brukeren skal kunne dokumentere at meldingen er mottatt av Justervesenet. Etter at Justervesenet har mottatt meldingen kan Justervesenet gjennomføre en oppfølgingskontroll.

Når en beslutning om at et måleredskap er i samsvar med fastsatt krav, er falt bort, jf. lov om målenheter, målinger og normalt § 9 andre ledd, kan ikke måleredskapet brukes til formål som nevnt i § 3-1.»

Det foreslås en omformulering av § 5-8 for å klargjøre hva bruker skal gi melding om etter pålegg om retting gitt av Justervesenet.

Forslag til ny § 5-8:

«Dersom måleredskapet ikke tilfredsstiller fastsatte krav, kan Justervesenet fastsette en frist for retting, jf. lov om målenheter, måling og normalt § 26. Måleredskapet kan midlertidig brukes frem til denne fristen. For å kunne bruke måleredskapet etter fristens utløp, må feilen være rettet og melding om retting være sendt til Justervesenet innen fristen.»

5.4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene til justering av ordlyden i forskriften § 5-1 og § 5-8 innebærer ingen realitetsendringer, og vil derfor ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

De foreslåtte endringene i § 5-5 innebærer visse lettelser for brukerne, fordi de vil kunne fortsette å bruke måleredskaper som har mindre feil, dersom de tar nødvendige grep og sørger for at feilen blir rettet så fort som mulig. Samlet sett forventes ikke forslaget å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

6. Andre mindre endringer

6.1. § 6-2 andre ledd: Årsavgift for tilsyn

Forskrift om målenheter og måling § 6-2 fastsetter årsavgift for tilsyn med en rekke ulike måleredskap. Det fremgår av bestemmelsens andre ledd at bruker må betale gebyr i henhold til § 6-3 for måleredskaper som brukes på Svalbard. Det henvises her til feil bestemmelse. Riktig bestemmelse er § 6-4.

Forskriften § 6-2 andre ledd lyder:

«Bestemmelsen gjelder ikke for måleredskaper som brukes på Svalbard. For måleredskaper som angitt i tabell 11 og som brukes på Svalbard, betales gebyr i henhold til § 6-3.»

Forslag til ny § 6-2 andre ledd:

«Bestemmelsen gjelder ikke for måleredskaper som brukes på Svalbard. For måleredskaper som angitt i tabell 11 og som brukes på Svalbard, betales gebyr i henhold

til § 6-4.»

Den foreslåtte endringen av § 6-2 andre ledd innebærer retting av en feil og er ikke ment å innføre nye forpliktelser eller krav. Forslaget har derfor ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.